

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

نیایش

امام حسین علیه السلام

در روز عرفه

ماشاءالله رهبران یزدی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نیایش امام حسین (ع) در روز عرفه

نویسنده:

ماشاء الله رهبران یزدی

ناشر چاپی:

ماشاء الله رهبران یزدی

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۸	نیایش امام حسین(ع) در روز عرفه
۸	مشخصات کتاب
۸	مقدمه
۸	زمان دعا
۹	دعای دسته جمعی و گروهی
۹	دعا با حال خشوع و تذلل
۹	مکان دعا
۹	اشاره
۱۰	اشاره به توحید و صفات باری تعالی
۱۰	شهادت به ربوبیت و مراتب خلقت
۱۰	هدایت از آن خداست
۱۰	شناخت خویش و مراتب رحم
۱۱	اشاره به الطاف خداوند پس از تولد
۱۱	اشاره به اكمال فطرت و اتمام نعمت
۱۱	اشاره به الهام معرفت از طرف حق و اتمام حجت
۱۱	واجب کردن طاعت بر بنده
۱۱	اشاره به نعمت‌های ظاهری
۱۱	واکنش خداوند به اعمال بنده
۱۲	خدا را به بزرگی یاد کردن
۱۲	شهادت به ایمان حقیقی
۱۲	برشمردن نعمت‌های بدنی و لطایف آن
۱۲	ناتوانی در بجا آوردن شکر نعمت

- ۱۲ استدلال به آیات الهی بر بیکران بودن نعمت‌ها
- ۱۲ شهادت به وحدانیت خدا با تمسک به آیات قرآن
- ۱۲ درخواست‌های والای روحی
- ۱۳ حمد و سپاس به جهت تربیتهای خدایی
- ۱۳ احتیاجات و درخواست‌های تربیتی از خدا
- ۱۳ شکایت‌ها
- ۱۳ درخواست راحتی هنگام مرگ
- ۱۳ خدای را به اسامی مختلف خواندن
- ۱۳ اشاره به روز قیامت و منزل قبر
- ۱۳ اقرار به خدا و پیامبران و کتب آنان و ملائکه مقربان
- ۱۴ تو پناهگاه منی
- ۱۴ اشاره به رفعت شأن خدا
- ۱۴ اشاره به علم خدا
- ۱۴ اشاره به لطف الهی به پیامبران: (حضرت یوسف)
- ۱۴ لطف خدا به حضرت ایوب
- ۱۴ لطف خدا به حضرت ابراهیم
- ۱۴ لطف الهی به حضرت زکریا
- ۱۴ لطف الهی به حضرت یونس
- ۱۵ لطف الهی به حضرت موسی و بنی اسرائیل
- ۱۵ اشاره به نعمت باد
- ۱۵ اشاره به لطف حق نسبت به گناهکاران
- ۱۵ برشمردن نام و صفات خداوند
- ۱۵ برآورنده نیازها
- ۱۵ اشاره به نعمت‌ها و الطاف الهی خویش

- اعتراف به گناهان ۱۵
- اعتراف به نافرمانی در مقابل اوامر الهی ۱۵
- تسبیح و تهلیل ۱۶
- ثناى خداوند ۱۶
- درخواست اتمام نعمت ۱۶
- برطرف کننده سختی‌ها و مشکلات و عطا کننده خیرات ۱۶
- درود بر پیامبر و درخواست بهترین عطاها ۱۶
- گسترش رحمت خداوند ۱۶
- گسترش علم و قدرت و رأفت خدا ۱۶
- توسل به پیامبر نزد خدا ۱۷
- دعای رستگاری ۱۷
- دعا برای قبولی حج ۱۷
- درخواست‌های شب عید ۱۷
- پایان دعا ۱۷
- درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان ۱۸

نیایش امام حسین(ع) در روز عرفه

مشخصات کتاب

نوع: مقاله

پدیدآور: رهبران یزدی، ماشاء الله

عنوان و شرح مسئولیت: نیایش امام حسین (ع) در روز عرفه [منبع الکترونیکی] / ماشاء الله رهبران یزدی
توصیف ظاهری: ۱ متن الکترونیکی: بایگانی HTML؛ داده های الکترونیکی (۶ بایگانی: ۴۶.۶KB)

موضوع: دعا

روز عرفه

مناجات

حسین بن علی(ع)، امام سوم

مقدمه

از جمله دعا‌های حضرت سیدالشهدا (ع) دعای معروف عرفه است که بنابر آنچه مرحوم شیخ عباس قمی در مفاتیح ذکر نموده، بشر و بشیر، پسران غالب اسدی نقل کرده‌اند که عصر روز عرفه در عرفات خدمت آن حضرت بوده‌اند. پس حضرت از خیمه بیرون آمد و با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان با نهایت تذلل و خشوع بر جانب چپ کوه ایستادند و روی خود را مقابل کعبه گردانیدند و دست‌ها را برابر رو، بالا گرفتند؛ مانند مسکینی که طعام طلبد و این دعا را خواندند. قبل از دعای آن حضرت چند مسئله درس آموز، گنجانیده شده است که در ذیل به آن می‌پردازیم

زمان دعا

از روایات فراوانی که در دست است، این معنا تصدیق می‌شود که زمان‌ها در اجابت و قبول دعا تأثیر فراوانی دارند که بعضی روایات صراحتاً و بعضی به‌طور ضمنی به این معنا اذعان دارند، اما آن روایاتی که تصریح دارند بر مداخله زمان‌ها در تأثیر دعا: ۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سِنَانٍ قَالَ: «سَأَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ (ع) عَنِ السَّاعَةِ الَّتِي يَسْتَجَابُ فِيهَا الدُّعَاءُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ؟ قَالَ: مَا بَيْنَ فِرَاقِ الْإِمَامِ مِنَ الْخُطْبَةِ إِلَى أَنْ تَشْوِي الصُّفُوفَ، وَ سَاعَةَ آخِرِ النَّهَارِ إِلَى غُرُوبِ الشَّمْسِ، وَ كَانَتْ فَاطِمَةُ تَدْعُو فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ». در این حدیث راوی از امام صادق (ع) از زمانی که در روز جمعه دعا مستجاب می‌شود، سؤال می‌کند و امام به دو زمان در روز جمعه اشاره می‌فرماید؛ اول، زمانی که خطیب و امام جمعه خطبه‌ها را تمام کرده و آماده برای اقامه نماز جمعه می‌شود، در آن چند لحظه، و دیگر ساعت آخر روز جمعه تا هنگام غروب خورشید که حضرت زهرا (س) هم در آن وقت دعا می‌فرمودند. و یکی از دعا‌های معروف یعنی دعای سمات هم که اکثر علمای سلف، بنابر قول محدث قمی بر آن مداومت داشته‌اند، در همین زمان است. ۲- عَنْ أَبِي بصير عن أبي جعفر (ع): «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لِيَأْمُرَ مَلَكًا فَيُنَادِي كُلَّ لَيْلَةٍ جَمْعَهُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مِنْ أَوَّلِ اللَّيْلِ إِلَى آخِرِهِ: أَلَا عِبْدٌ مُؤْمِنٌ يَدْعُونِي لِآخِرَتِهِ وَ دُنْيَاهِ قَبْلَ طُلُوعِ الْفَجْرِ فَاجِيبُهُ؟ أَلَا عِبْدٌ مُؤْمِنٌ يَتُوبُ إِلَىَّ مِنْ ذُنُوبِهِ قَبْلَ طُلُوعِ الْفَجْرِ فَاتُوبُ إِلَيْهِ؟ أَلَا عِبْدٌ مُؤْمِنٌ...؛ ابوبصیر از امام باقر (ع) روایت می‌کند که آن حضرت فرمودند خدای تبارک و تعالی در هر شب جمعه ملکی را امر می‌کند که به مردم از بالای عرش ندا دهد که آیا بنده مؤمنی هست که مرا بخواند برای کاری از امور دنیا و آخرتش تا قبل از طلوع فجر از گناهایش در گذرم». و در دنباله حدیث همین‌طور

سوال‌ها می‌شود ولی با محدودیت زمان تا هنگام طلوع فجر. و اما بعضی روایات به‌طور ضمنی دلالت بر تأثیر دعا در زمان خاص دارند و آن روایاتی است که دعایی را برای وقت مخصوصی ذکر کرده‌اند: در عید قربان این دعا را بخوان، یا در شب جمعه دعای کمیل بخوانید، یا در شب‌های ماه رمضان دعای افتتاح بخوانید، یا در دهه آخر ماه رمضان می‌گویید، در شب بیستم این دعا را بخوان و شب بیست و یکم دعای دیگر الی آخر.

دعای دسته جمعی و گروهی

در این جا امام حسین (ع) با گروهی از اهل بیت و فرزندان خود دست به دعا برداشتند، در صورتی که مانعی نبود که خود آن حضرت به تنهایی سراغ دعا بروند. پس معلوم می‌شود در دعای دسته‌جمعی امیدی بیشتر برای استجاب است و روایاتی هم در این زمینه داریم که به دو روایت اشاره می‌شود. ۱- قال أبو عبدالله (ع): «ما من رهط أربعين رجلاً اجتمعوا فدعوا الله عز وجل في أمرٍ إلاَّ استجاب الله لهم؛ امام صادق (ع) می‌فرماید: خداوند دعای چهل نفر را حتماً مستجاب می‌گرداند». ۲- عن أبي عبدالله (ع) قال: «كان أبي (ع) إذا حزنه أمرٌ جمع النساء و الصبيان ثم دعا وأمنوا؛ از امام صادق (ع) نقل شده است که پدرم هرگاه چیزی او را محزون می‌ساخت، زن و بچه‌ها را جمع می‌فرمود و سپس دعا می‌فرمود و آنان آمین می‌گفتند».

دعا با حال خشوع و تذلل

خداوند متعال می‌فرماید: (أدعوا ربكم تضرعاً و حفيه إنَّه لا يحب المعتدين). در این آیه مبارکه، خداوند ما را امر فرموده که در حال تضرع و ترس خدای خود را بخوانیم و حضرت اباعبدالله در روز عرفه، با حالت خشوع با اهل بیت و شیعیان دست به دعا برداشتند و در حدیث از پیامبر اکرم (ص) نقل شده که فرمودند: «اغتنموا الدعاء عند الرقعة، فإنها رحمة؛ دعا را غنیمت شمیرید، در هنگامی که رقت قلب دارید که آن رقت رحمت است». یعنی در هنگام رقت قلب دعا بیشتر مستجاب می‌شود. و ابوبصیر از امام صادق (ع) روایت کرده که: «إذا برق أجدكم فليدع فإن القلب لا يرق حتى يخلص؛ هرگاه رقت قلب پیدا کردید پس دعا کنید چون قلب رقت پیدا نمی‌کند؛ مگر وقتی که خالص شود».

مکان دعا

اشاره

بی‌شک، مکان‌ها در اجابت دعا تأثیر فراوانی دارند که بهترین مکان‌ها برای دعا مساجد و بالاترین مساجد، مسجد الحرام و کنار کعبه و غیر از مساجد زیر گنبد حائر حسینی در کنار ضریح حضرت اباعبدالله و هم‌چنین صحرای عرفات که از مکان‌های مقدس است و دعا در آن به اجابت می‌رسد و پیامبران الهی در آن جا به استغاثه نزد پروردگار پرداختند. بنابر آنچه از تفسیر البرهان نقل شده که حضرت آدم (ع) به راهنمایی و دستور جبرئیل (ع) در روز عرفه، وقوف در عرفات نمود و در هنگام عصر این کلمات را بر زبان جاری می‌ساخت: «سبحانك اللهم وبحمدك لا اله الا انت عملت سوء و ظلمت نفسي و اعترفت بذنبي اغفر لي إنك انت الغفور الرحيم». و تا به هنگام غروب آفتاب هم‌چنان دستش رو به آسمان بلند بود و با تضرع اشک می‌ریخت. از جمله پیامبران که در عرفات وقوف داشت، حضرت ابراهیم (ع) بود که پیک وحی الهی، مناسک حج را به او آموخت و حضرت ابراهیم (ع) در برابر می‌فرمود: «عرفت عرفت؛ شناختم، شناختم.» و نیز دامنه کوه عرفات، در صدر اسلام کلاس صحرایی پیامبر بزرگوار اسلام (ص) بود و بنا بر گفته مفسران، آخرین سوره قرآن در صحرای عرفات بر پیغمبر اکرم (ص) نازل شد. دعای عرفه: در این دعا که در عصر روز

عرفه تا هنگام غروب آفتاب، از حلقوم‌بهترین خلایق در بهترین زمان‌ها و مکان‌ها و در بهترین حالات خارج شد، مجموعه‌ای از معارف و حقایق و فشرده‌ای از ایمان و اقرار و گوشه‌ای از برشماری نعمت‌های الهی و قصور بندگان و درخواست‌ها و نیازهای بندگان و غنا و الطاف بی‌پایان الهی بود که بیشتر از پنجاه مطلب کلی در آن گنجانیده شده، بعلاوه شامل ده مرتبه حمد و سپاس الهی و هشت بار درود و صلوات بر پیامبر اکرم (ص) و ۳۲ مرتبه خطاب به «اللهم ویا الهی» و ۱۶ مرتبه «سبحانک» و ۱۵ مرتبه «الاله‌الآت» است. اما اهم عنوان‌هایی که می‌شود برای این دعا وضع نمود یا مسائلی که حضرت اباعبدالله الحسین (ع) در این دعا بدان اشاره کرده‌اند و این دعا را امتیازی دیگر بخشیده، بدین قرار است:

اشاره به توحید و صفات باری تعالی

حضرت اباعبدالله (ع) دعای عرفه را با حمد خداوند بدین صورت شروع می‌کند: «الحمد لله الذی لیس لقضائه دافع ولا لعطائه مانع ولا کصنعه صنع صانع وهو الجواد الواسع...؛ حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که از قضای او برای کسی سرپیچی نیست و مانعی نیست که بتواند او را از عطا منع کند و صنعت هیچ صنعت‌گری به پای صنعت او نمی‌رسد و او بخشنده بی‌پایان است.» آن‌چه در این قسم باید بدان اشاره شود شروع دعای عرفه، با حمد و ثنای الهی است که اباعبدالله بدان اشاره کرده و امام صادق (ع) ثنای بر خدای متعال و مدح او و صلوات بر پیامبر اکرم (ص) را از آداب دعا برمی‌شمارد: قال ابو عبدالله (ع): «ایاکم إذا أراد احدکم ان یسئل من ربّه شیئاً من حوائج الدنیا و الآخرة حتى یبدا بالثناء علی الله عزّوجلّ والمدح له و الصلوة علی النبی (ص) ثم یسئل الله حوائجه؛ امام صادق (ع) می‌فرماید: بر شما باد هرگاه یکی از شما اراده دارد چیزی از حوائج دنیا یا آخرت را، به ثنا از خداوند ابتدا کند و حمد خدای متعال و صلوات بر پیامبر اکرم (ص) و سپس از خداوند حوائج خود را بخواهد.»

شهادت به ربوبیت و مراتب خلقت

«فلا اله غیره ولا شیء یعدله و لیس کمثله شیء و هو السميع البصیر اللطیف و هو علی کل شیء قدیر - اللهم انی ارغب الیک و أشهد بالربوبیة لک مقراً بأنک ربی و ان الیک مردی ایتیدأتنی بنعمتک قبل ان اکون شیئاً مذكوراً و خلقتنی من التراب ثم اشیکتنی الاصلاب...؛ خدایی غیر او نیست و چیزی با خداوند معادل و مساوی نیست و مثل و مانندی ندارد و او شنوا و بیناست و لطیف و آگاه است و بر هر کاری قادر. خداوند، من روی به تو آورده‌ام و شهادت به ربوبیت تو می‌دهم و اقرار می‌کنم که تو پروردگار منی و این که بازگشتم به سوی توست، مرا با نعمت آغاز کردی، قبل از آن که چیزی ذکر کردنی باشم و مرا از خاک خلق نمودی و سپس مرا در صلب‌ها قرار دادی و...»

هدایت از آن خداست

در این قسمت از دعا اشاره به الطاف الهی نسبت به خویش و هدایت الهی است که آن حضرت می‌فرماید: «وَأُطْفِئُکَ لِي وَإِحْسَانُکَ إِلَيَّ فِي دَوْلَةِ أُمَّةِ الْكُفْرِ الَّذِينَ نَقَضُوا عَهْدَكَ وَ كَذَّبُوا رَسْلَكَ لَكِنَّکَ أَخْرَجْتَنِي رَافِعًا مِنْکَ وَ تَحَنُّنًا عَلَيَّ لِذَلِكَ سَبَقَ لِي مِنَ الْهُدَى الَّذِي لَهُ يَسَّرْتَنِي وَ فِيهِ انشأتنی؛ خدایا، لطف و احسان تو به من در دولت طاغوت و کفر، آن کسانی که نقض عهد با تو کرده‌اند و تکذیب پیامبرانت نموده‌اند، آن که تو مرا به رأفت خود از آن دسته خارج ساخته‌ای و چشم مرا به سوی هدایت گشوددی و راه هدایت را برایم آسان نمودی و مرا در هدایت پرورش دادی.»

شناخت خویش و مراتب رحم

«وَمِنْ قَبْلِ ذَلِكَ رُؤْفَتِي بِبِجْمِيلِ صَنْعِكَ وَسَوَابِغِ نِعْمِكَ فَابْتَدَعْتَ خَلْقِي مِنْ مَنِي يَمْنِي وَأَسَيِّكُنْتَنِي فِي ظِلْمَاتِ ثَلَاثِ بَيْنِ لَحْمٍ وَدَمٍ وَجَلِدٍ لَمْ نَشْهَدْنِي خَلْقِي وَلَمْ تَجْعَلْ إِلَيَّ شَيْئاً مِنْ أَمْرِي؛ وَقَبْلَ أَنْ تَهْدِيَنِي لِمَا بَدَأْتَ بِصَنْعِ زِيْبَايَتِ مَوْرِدِ رَأْفَتِ وَنِعْمَتِ هَايِ بِي كِرَانَتِ قِرَارِ دَادِي، پَسِ آفَرِينِشْمِ رَا از آبی جهنده پدید آوردی و مرا در ظلمت‌های سه‌گانه قرار دادی، میان گوشت و خون و پوست و مرا شاهد آفرینش خود نگردانیدی و هیچ‌یک از امورم را به خودم واگذار نکردی.»

اشاره به الطاف خداوند پس از تولد

«ثُمَّ أَخْرَجْتَنِي لِلْمَدَى سَبَقَ لِي مِنَ الْهَدْيِ إِلَى الدُّنْيَا تَامَاً سَوِيًّا وَحَفَظْتَنِي فِي الْمَهْدِ طِفْلاً صَبِيًّا وَرَزَقْتَنِي مِنَ الْغِذَاءِ لَبْنًا مَرِيًّا وَعَطَفْتَ عَلَيَّ قُلُوبَ الْحَوَاضِنِ وَكَفَلْتَنِي الْأُمَّهَاتِ الزَّوَاحِمَ وَكَلَّاتَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْجَانِ وَسَلَّمْتَنِي مِنَ الزِّيَادَةِ وَالنَّقْصَانِ فَتَعَالَيْتَ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَنُ؛ سَبَسِ مَرَا بَرَايِ آن‌چه در پیش قرار داده‌ای، از هدایت به دنیا آوردی، در حالی که موجودی کامل و سالم مرا خلق نمودی و مرا در گهواره هنگامی که طفل کوچکی بودم، حفظ نمودی و مرا از شیر شیرین و گوارا تغذیه نمودی و دل‌های پرستاران را به من مهربان ساختی و با مادران رحم‌ها، مرا فروغ بخشیدی و از گزنده‌های آشکار و پنهان حفظ نمودی و مرا از زیادتی و نقص خلقتم ایمن داشتی. پس بزرگی سزاوار توست ای خدای که نسبت به بندگان بخشنده و مهربان هستی.»

اشاره به اکمال فطرت و اتمام نعمت

«حَتَّى إِذَا اسْتَهْلَيْتَ نَاطِقًا بِالْكَلامِ اْتَمَمْتَ عَلَيَّ سَوَابِغَ الْانْعَامِ وَرَبَّيْتَنِي زَائِدًا فِي كُلِّ عَامٍ حَتَّى إِذَا اكْمَلْتَ فِطْرَتِي...؛ تا این که مرا سخن آموختی و نعمت‌های بی‌پایانت را بر من تمام کردی و سال به سال بر رشد و تربیتم افزودی و فطرت من را کامل ساختی...»

اشاره به الهام معرفت از طرف حق و اتمام حجت

«أَوْحَيْتَ عَلَيَّ حَجَّتِكَ يَا أَلْهَمْتَنِي مَعْرِفَتَكَ وَرَوَّعْتَنِي بَعْجَابِ حِكْمَتِكَ وَأَيَقَطَّنِي لِمَا ذَرَأْتَ فِي سَمَائِكَ وَأَرْضِكَ مِنْ بَدَائِعِ خَلْقِكَ، وَتَبَهَّيْتَنِي لَشُكْرِكَ وَذِكْرِكَ؛ مِي فرماید: حجت را بر من تمام کردی که معرفت خود را به من الهام فرمودی و عجایب حکمت را در ضمیرم انداختی و مرا بیدار و آگاه ساختی از اسرار آفرینش در آسمان و زمین از خلقت، و بیدارم کردی تا شکر تو گویم و یاد تو باشم.»

واجب کردن طاعت بر بنده

«وَأَوْجَبْتَ عَلَيَّ طَاعَتَكَ وَعِبَادَتَكَ وَفَهَّمْتَنِي مَا جَاءَتْ بِه رِسَالُكَ؛ طَاعَتِ وَعِبَادَتِ خُودِ رَا بَرِ مِنْ وَاجِبِ سَاخْتِي وَآن‌چه پیامبران آوردند به من آموختی.»

اشاره به نعمت‌های ظاهری

«ثُمَّ إِذْ خَلَقْتَنِي مِنْ خَيْرِ الثَّرَى لَمْ تَرْضَ لِي يَا أَلْهِي نِعْمَةً دُونَ أُخْرَى وَرَزَقْتَنِي مِنْ أَنْوَاعِ الْمَعَاشِ وَصَنُوفِ الرِّيَاسِ بِمَنِّكَ الْعَظِيمِ الْاَعْظَمِ عَلَيَّ وَإِحْسَانِكَ الْقَدِيمِ؛ سَبَسِ چُونِ مَرَا از بهترین خاک آفریدی، راضی نشدی که نعمتی را از من دریغ نمایی و مرا از انواع وسایل زندگی و از لذت‌های مختلف بهره‌مند ساختی، با لطف و احسان فراوان و مرحمت بی‌کرانت بر من و احسان همیشگی است.»

واکنش خداوند به اعمال بنده

«فإن دعوتك أجبتي وإن سئلتك أعطيتني وإن اطعتك شكرتني...؛ اگر به درگاهت دست به دعا برداشتم اجابت‌م کردی و اگر از تو چیزی خواستم عطا فرمودی و اگر تو را اطاعت کردم از من تقدیر کردی».

خدا را به بزرگی یاد کردن

«فسبحانك سبحانك من عبدی معید حمید تقدست اسمائك...؛ منزّه است خدا، منزّه است آن که آغاز گردد، برگرداننده ستوده است و بزرگوار نام‌هایت مقدس است».

شهادت به ایمان حقیقی

«وانا اشهد يا الهی بحقیقه ایمانی و عقد عزمات یقینی و خالص صریح توحیدی و...؛ خدایا، من به حقیقت ایمانم شهادت می‌دهم و هم‌چنین به تصمیمات متقن خود و به توحید صریح و خالصم و...»

برشردن نعمت‌های بدنی و لطایف آن

«وباطن مکنون ضمیری و علائق مجاری نور بصری و اساریر صفحه جبینی و خرق مسارب نفسی و...؛ و به باطن نادیدنی نهادم و پیوست‌های جریان نور دیده‌ام و خطوط ترسیم شده بر پیشانی‌م و روزنه‌های تنفسم و...»

ناتوانی در بجا آوردن شکر نعمت

«ان لو حاولت واجتهدت مدى الاعمار والاحقاب لو عمرتها ان اؤدی شکر واحده من انعمك ما استطعت ذلك إلا بمنك الموجب علیّ به شکرک أبداً جدیداً...؛ گواهی می‌دهم اگر در طول قرون و اعصار زنده بمانم و بکوشم تا شکر یکی از نعمت‌های تو را به جای آورم نتوانم مگر آن که بازهم توفیق از طرف تو به من رسد که آن خود مزید نعمت و مستوجب شکری دیگر است».

استدلال به آیات الهی بر بیکران بودن نعمت‌ها

«انت المخبر فی کتابک الناطق والنبا الصادق: (وإن تعدوا نعمه الله لا تحصوها) صدق کتابک اللهم و انبائك؛ در کتاب گویایت و خبر راست خود فرمودی: اگر بخواهید نعمت‌های الهی را برشمردید، نتوانید. من گواهی می‌دهم که کتاب و گزارشت راست است...»

شهادت به وحدانیت خدا با تمسک به آیات قرآن

«الحمد لله الذي لم يتخذ ولداً فيكون موروثاً ولم يكن له شريك في ملكه... لو كان فيهما آلهة إلا الله لفسدتا و...؛ حمد و ستایش خدایی را که فرزندی ندارد تا میراث براو باشد و شریک ندارد در ملک و حکومتش... اگر در آسمان و زمین، خدایانی به جز خدای یگانه بودند، در زمین و آسمان فساد و نابودی پیش می‌آمد».

درخواست‌های والای روحی

«اللهم اجعلني اخشاك كائي أراك وأسعدني بتقواك ولا تشقني بمعصيتك و...؛ خدایا چنان کن که فقط از تو بیم داشته باشم،

آن چنان که گویا تو را می بینم و مرا با تقوایت با سعادت کن و برای معصیت خودت مرا به شقاوت دچار مساز...»

حمد و سپاس به جهت تربیت‌های خدایی

«اللهم لك الحمد كما خلقتني فجعلتني سمياً بصيراً ولك الحمد كما خلقتني فجعلتني خلقاً سوياً رحمته بي وقد كنت عن خلقي غنياً...؛ خدایا حمد مخصوص توست، آن چنان که مرا آفریدی، پس قرار دادی مرا شنوا و بینا، و حمد مخصوص توست که مرا آفریدی و خلم را نیکو بیاراستی برای لطفی که به من داشتی، در حالی که از خلقت من بی نیاز بودی.»

احتیاجات و درخواست‌های تربیتی از خدا

«واعنى على بوائق الدهور وصروف الليالي والايام ونجنى من احوال الدنيا و كربات الاخرة...؛ خدایا مرا بر مشکلات روزگار و کشمکش شب‌ها و روزها یاری فرما و مرا از مشکلات این جهان و سختی‌های آن جهان نجات بده.»

شکایت‌ها

«الهي الى من تكلني؟ الى قريب فيقطعني ام الى بعيد فيتجهمني ام الى...؛ خدایا! مرا به که وامی گذاری؟ آیا به خویشاوندان که پیوند خویشاوندی را خواهند گسست؟ یا به بیگانه که بر من برآشفتند؟»

درخواست راحتی هنگام مرگ

«فاسئلك يارب بنور وجهك الذي اشرقت له الارض والسموات و كشفت به الظلمات و صيّلح به امر الاولين والآخرين ان لا تميتني على غضبك ولا تنزل بي سخطك...؛ از تو درخواست می کنم به نورت که با آن آسمان و زمین را روشن ساختی و پرده از تاریکی‌ها برداشتی و با آن کار اولین و آخرین را اصلاح می گرداند که مرا به حال خشم و غضبت و نمیرانی و غضب خود را بر من فرود میاورد.»

خدای را به اسامی مختلف خواندن

«لا إله إلا انت رب البلد الحرام والمشعر الحرام والبيت العتيق الذي احلته البركة وجعلته للناس أمناً يا من عفا عن العظيم الذنوب بحلمه يا من اسبع النعماء بفضله...؛ نیست خدایی به جز تو پروردگار شهر حرام (مکه) و مشعرالحرام خانه‌ای که آن را با برکت قرار دادی، و آن را برای خلائق امن قرار دادی ای کسی که می‌بخشد از بسیاری از گناهان به حلمش. ای کسی که نعمت‌هایت را با فضل خویش انعام می‌فرمایی.»

اشاره به روز قیامت و منزل قبر

«يا عُدَّتِي في شدّتي يا صاحبي في وحدتي يا غياثي في كربتي يا وليي في نعمتي؛ ای پشتوانه روز سختی‌ام، ای مونس تنهایی‌ام، ای فریادرس سختی‌هایم، ای ولی نعمت من.»

اقرار به خدا و پیامبران و کتب آنان و ملائکه مقربان

«یا اِلهی والہ آباءئ ابراهیم واسماعیل واسحق و یعقوب و ربّ جبرئیل ومیکائیل واسرافیل وربّ محمّد خاتم النبیین والہ المنتجبین منزل التوراة والإنجیل و الزبور و الفرقان...؛ ای خدای من و ای خدای پدران من ابراهیم و اسماعیل و اسحق و یعقوب و ای خدای جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و خدای محمد(ص) خاتم پیامبران و فرزندان برگزیده‌اش، ای فروفرستنده تورات و انجیل و زبور و قرآن.»

تو پناهگاه منی

«انت کھفی حین تعینی المذاهب فی سعتها و تضیق بی الارض برحبها...؛ تو پناهگاه منی وقتی که راه‌ها بر من با همه وسعت صعب و دشوار شوند و وسعت زمین بر من تنگ شود.»

اشاره به رفعت شأن خدا

«یا من خصّ نفسه بالسمو والرفعة فاولیائہ بعزّه یعترّون یا من جعلت له الملوک نیر المذلّہ علی اعناقهم؛ ای کسی که بزرگی و رفعت را ویژه خود قرار دادی و دوستانش در سایه عزت او عزیزند، ای کسی که بر گردن پادشاهان، طوق مذلت افکندی.»

اشاره به علم خدا

«یعلم خائنه الاعین وما تخفی الصدور و غیب ما تأتي به الا زمانه و الدهور...؛ ای که نگاه پنهانی را و آنچه در سینه‌ها مخفی است و آینده و جریان زمان و دوران را می‌دانی.»

اشاره به لطف الهی به پیامبران: (حضرت یوسف)

«یا مقيض الركب ليوسف في البلد الفقير ومخرجهم من الجب؛ ای که کاروان مصر را در صحرا ننگه داشتی تا یوسف را از چاه بیرون آوردی.»

لطف خدا به حضرت ایوب

«یا کاشف الضرّ والبُلوی عنّ ایوب؛ ای برطرف کننده رنج و بلوی از حضرت ایوب.»

لطف خدا به حضرت ابراهیم

«ویمسک یدئ ابراهیم عن ذبح ابنه بعد کبر سنّه وفناء عمره؛ ای بازدارنده دست‌های ابراهیم از ذبح فرزندش پس از آن که او را در سن پیری و سپری شدن عمر دارای اولاد کردی.»

لطف الهی به حضرت زکریا

«یا من استجاب لزکریا فوهب له یحیی ولم یدعه فرداً وحیداً؛ ای کسی که دعای زکریا را به اجابت رسانیدی و به او فرزندی (بنام) یحیی دادی و او را تنها و بی کس قرار دادی.»

لطف الهی به حضرت یونس

«یا مَنْ أَخْرَجَ يُونُسَ مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ؛ ای کسی که یونس را از شکم ماهی بیرون آوردی.»

لطف الهی به حضرت موسی و بنی اسرائیل

«یا مَنْ فَلقَ الْبَحْرِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ فَانجَاهُمْ؛ ای که دریا را برای بنی اسرائیل و حضرت موسی شکافتی و آنان را نجات دادی.»

اشاره به نعمت باد

«یا مَنْ أَرْسَلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ؛ ای کسی که بادها را پیام آور و بشارت دهنده باران رحمت فرستادی.»

اشاره به لطف حق نسبت به گناهکاران

«یا مَنْ لَمْ يَعْجَلْ عَلَيَّ مِنْ عَصَاهُ مِنْ خَلْقِهِ يَا مَنْ اسْتَنْقَذَ السَّخْرَةَ مِنْ بَعْدِ طُولِ الْجُحُودِ و...؛ ای که در مجازات بندگان گناه کارش عجله نمی کند. ای کسی که جادوگران را پس از زمان طولانی جحود و عناد نجات دادی.»

برشمردن نام و صفات خداوند

«یا اللَّهُ یا اللَّهُ یا بَدءَ لَكَ یا دَائِماً لا نَفَادَ لَكَ یا حَيّاً حِينَ لا حَى...؛ ای خدا، ای خدا، ای آفریننده، ای خالق که مانند نداری؛ ای کسی که همیشه هستی و فنا برای تونیست، ای زنده ازلی که وقتی تو زنده بودی، هیچ کس نبود.»

بر آورنده نیازها

«یا مَنْ دَعَوْتُهُ مَرِيضاً فَشَفَانِي وَعُزِياناً فَكَسَانِي وَجَائِعاً فَاشْبَعْنِي و...؛ ای کسی که در حال مریضی خواندم او را و مرا شفا داد و در عریانی او را خواندم، پوشانیدم؛ در گرسنگی خواندمش، سیرم ساخت...»

اشاره به نعمت‌ها و الطاف الهی خویش

«یا مَوْلایِ أَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ، أَنْتَ الَّذِي أَنْعَمْتَ، أَنْتَ الَّذِي أَحْسَيْتَ، أَنْتَ الَّذِي أَجْمَلْتَ...؛ ای خدای من تو آن هستی که بخشودی، تو کسی هستی که نعمت دادی، تو کسی هستی که نیکویی کردی، تو کسی هستی که نیک و زیبا ساختی.»

اعتراف به گناهان

«ثُمَّ أَنَا يَا إِلَهِي الْمُعْتَرِفُ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْهَا لِي أَنَا الَّذِي أَسَيْتُ أَنَا الَّذِي أَخْطَيْتُ أَنَا الَّذِي هَمَمْتُ أَنَا الَّذِي جَهَلْتُ أَنَا الَّذِي غَفَلْتُ أَنَا الَّذِي سَهَوْتُ...؛ این من هستم که با اعتراف به گناه خویش پوزش می طلبم، بر من ببخش، من هستم که بد کردم، من هستم که خطا کردم، من هستم که در گناه اصرار ورزیدم، من هستم که جهالت کردم، من هستم که غفلت کردم، من هستم که سهو کردم.»

اعتراف به نافرمانی در مقابل اوامر الهی

«إِلَهِي أَمَرْتَنِي فَعَصَيْتُكَ وَنَهَيْتَنِي فَأَرْتَكِبُ نَهْيَكَ فَأَصْبِحْتَ لَا ذَا بَرَاءَةٍ لِي فَأَعْتَدِرْ...؛ خدایا مرا به نیکی امر کردی پس نافرمانی کردم و از بدی‌ها نهی کردی و من مرتکب شدم، اکنون بهانه‌ای ندارم تا از آنچه از دست رفته معذرت بخواهم.»

تسبیح و تهلیل

بیشترین تسبیح و تهلیل در دعای عرفه اینجاست که شروع آن با ذکر یونسیه است: «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُتَّعِفِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَائِفِينَ...» نیست خدایی به جز تو منزّه هستی و من از ظالمان هستم. نسبت به خدایی به جز تو و منزّه و پاکی و من از کسانی هستم که طلب مغفرت می‌کنم، نیست خدایی به جز تو و منزّه هستی و من از موخّیان هستم، نیست خدایی به جز تو و منزّه هستی و من از ترسیدگان هستم.»

ثنای خداوند

«اللَّهُمَّ هَذَا ثَنَائِي عَلَيْكَ مُمَجِّدًا وَأَخْلَاصِي لِذِكْرِكَ مُوَحِّدًا وَإِقْرَارِي بِالْإِنِّكَ مُعَدَّدًا...» خدا یا این است ثنای من در پیشگاه مجد و عظمت تو و اخلاص من در ذکر توحید تو و اقرار من به مقدار معدود از نعمت‌هایت.»

درخواست اتمام نعمت

«وَأَتِمِّمْ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَأَسِدِّدْنَا بِطَاعَتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛ خدایا نعمت را بر ما تمام کن و سعادت طاعت را به ما ارزانی فرما. منزّه هستی تو. نیست خدایی به جز تو.»

برطرف کننده سختی‌ها و مشکلات و عطا کننده خیرات

«اللَّهُمَّ إِنَّكَ تُجِيبُ الْمُضْطَرَّ وَتَكْشِفُ السُّوءَ وَتُغَيِّثُ الْمَكْرُوبَ وَتُشْفِي السَّقِيمَ وَتُغْنِي الْفَقِيرَ...» خدایا، تو درماندگان را اجابت کنی و بدی‌ها را برطرف می‌کنی و به فریاد بلا دیده‌ها می‌رسی و مریض را شفا می‌دهی و فقیر را غنی می‌بخشی.»

درود بر پیامبر و درخواست بهترین عطاها

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْطِنِي فِي هَذِهِ الْعَشِيِّهِ أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ وَأَنْتَ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ؛ بر محمد و خاندان او درود فرست و در این شام‌گاه از بهترین نعمت‌هایی که به بندگان واقعت عطا می‌کنی به من عطا کن.»

گسترش رحمت خداوند

«اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ وَأَسْرَعُ مَنْ أَجَابَ وَأَكْرَمُ مَنْ عَفِيَ وَأَوْسَعُ مَنْ أَعْطَى وَأَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا...!» خدایا تو نزدیک‌ترین کسی هستی که از او چیزی می‌خواهند و سریع‌ترین هستی در اجابت و کریم‌ترین از جهت گذشت و از هر بخشنده‌ای و از هر بخشنده‌ای گسترده‌تر و از هر پذیرنده‌ای شنواتر، ای بخشایشگر و مهربان دنیا و آخرت.»

گسترش علم و قدرت و رأفت خدا

«اللَّهُمَّ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ وَقَدَرَ فَفَقِهَرَ وَعَصَى فَسْتَبْرَأَ... وَوَسِعَ الْمُسْتَقْلِينَ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَحِلْمًا؛ خدایا! ای کسی که فرمان‌روا و توانا و قادر و قاهر هستی، پرده‌پوش گناه‌بندگان... و رأفت و مهربانی و بردباریت همه را فرا گرفته است.»

توسل به پیامبر نزد خدا

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ الَّتِي شَرَفْتَهَا وَعَظَّمْتَهَا بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ...؛ خدایا در این شام گاه به سوی تو رو آوردیم، شامگاهی که آن را شرافت و عظمت بخشیدی به وسیله محمد(ص) پیامبرت و رسولت و بهترین از خلایقت».

دعای رستگاری

«اللَّهُمَّ أَقْبِلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مُخْجِنٍ مُفْلِحِينَ...؛ خدایا ما را در این وقت پیروز و رستگار فرما و...».

دعا برای قبولی حج

«إِلَيْكَ أَقْبَلْنَا مُوقِنِينَ وَوَلَيْتِكَ الْحَرَامَ آتِينَ قَاصِدِينَ فَأَعِنَّا عَلَى مَنَاسِكَنَا وَأَكْمِلْ لَنَا حَجَّنَا...؛ خدا یا از روی اخلاص به تو روی آورده‌ایم و به سوی خانه ات آمدیم پس ما را برانجام مناسک حجهان یاری کن و حج ما را کامل گردان.»

درخواست‌های شب عید

«اللَّهُمَّ فَأَعِظْنَا فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ مَا سَأَلْنَاكَ وَأَكْفِنَا مَا اسْتَكْفَيْنَاكَ... وَأَعِنِّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ لَا تَمُكِّرْ بِي؛ خدایا آنچه در این شام گاه از تو خواسته‌ایم به ما عطا فرما و آنچه انجامش را از تو خواسته‌ایم کفایت فرما...» «وَلَا تَسْتَدْرِجْنِي وَلَا تَخْدَعْنِي وَأَدْرِ أَعْتَى شَرِّ فَسَقَةٍ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ؛ مرا از آتش‌رهایی بخش و با من مکر مکن و مرا غیر شاکر قرار مده و رسوا مکن و از من شر فاسقان از جن و انس را دور کن...».

پایان دعا

در آخرین جمله بالا، امام حسین با چشمانی پر از اشک رو به آسمان کرد و با صدای بلند این چنین به دعای خود پایان داد: «یا اَسْمَعَ السَّمَاعِينَ يَا ابْصِرَ النَّاطِرِينَ يَا اسْمِعِ الْحَاسِبِينَ... یارب یارب یارب» این بود چکیده‌ای از دعای عارفانه حضرت سیدالشهدا (ع) در روز عرفه که در آن دنیایی از معارف است که ده‌ها کتاب درباره آن به رشته تحریر درمی‌آید در آن هم شهادت به وحدانیت خداوند و رسالت خاتم الانبیا محمد(ص) و اعتقاد به روز قیامت، به چشم می‌خورد. آنچه از حمد و ستایش پروردگار را لایق است از زبان عارف‌ترین اهل زمان است که سرانجام در پای دین حق، دست از جان شست و سرای باقی را بر ماندن و زندگی با ستمگران ترجیح داد. در این دعا قدرت لایزال الهی را در چندجا بیان می‌دارد و هم چنین علم خداوند به «ما کان و ما یكون و ما هو کائن و خائنه الاعین و ما تخفی الصدور» و مراتب نعمت‌های الهی؛ نعمت‌های ظاهری که انسان از آن استفاده می‌کند و نعمت‌هایی که در قالب این بدن، خداوند ارزانی داشته، از چشم و گوش و حتی چین‌های روی پیشانی که خداوند از روی حکمت به بشر داده و جمال و زیبایی که خدا به بشر داده و احسان و انعامی که کرده است. هم چنین الطاف خداوندی درباره چند تن از پیامبران بزرگوارش را همچون حضرت یوسف (ع) و حضرت یونس (ع) و حضرت ایوب (ع) و حضرت زکریا (ع) و حضرت ابراهیم (ع) و آن لطفی که به بنی اسرائیل مرحمت نموده و آنان را از فرعونیان نجات بخشیده، یاد می‌کند. در این دعا مراحل ثنای الهی و حمد و ستایش او را به طور وافر می‌یابیم. این دعا هم درس دعا کردن را به ما می‌دهد و هم این که ما باید دنبال چه جریانی باشیم و از چه چیزهایی متنفر باشیم و دوری کنیم، به علاوه آن که در چند جای دعا، دعای مقبوله حضرت حق که همان صلوات بر پیامبر و

خاندان او بوده، تکرار می‌شود و هم‌چنین مقام و شأن نبی اکرم را گوشزد می‌کند که دعای همراه با صلوات بر پیامبر، حتماً به اجابت خواهد رسید. امیدوارم خدای متعال در همه امور و همچنین در دعا کردن ما را پیرو اهل بیت (ع) قرار دهد.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیفزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می‌کنند

بنادر البحار- ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می‌دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل بیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیت های گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی

دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-(۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۶۲۳۱-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبای: -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۹۰ IR

۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام: - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رهایی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گام‌ها

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

